

[Chr. Nielsen.]

effektiv, og at Handelsministeren bliver gjort opmærksom paa, at han maa udnytte de Bemyndigelser, Loven giver ham. Det finder vi havde været de rigtige Ændringer at fremkomme med, naar Loven igen skulde forelægges, men det kan jo ikke skjules — det er klart og tydeligt kommet til Orde i de Ordførertaler, der har været holdt her i Dag, og selv den højtærede Minister indrømmede det ogsaa —, at Lovforslaget er et Kompromis. Det vil sige, at der sker en afgjort Forringelse af den Lov, vi tidligere havde paa dette Omraade. Under disse Omstændigheder kan mit Parti ikke medvirke til Lovforslagets Fremme.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Jeg takker de ærede Ordførere for de Udtalelser, der er faldet, og takker de Partier, der vil medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Jeg synes, det er karakteristisk, naar man har hørt Ordførertalerne her i Dag — idet jeg ser bort fra det kommunistiske Parti —, i hvor høj Grad der fra alle Sider har været Enighed om visse bestemte Principer, som nu er kommet til Udtryk i det Lovforslag, vi skal vedtage. F. Eks. omtalte vistnok samtlige Partiers Ordførere Spørgsmaalet om Tilbudskontrollen, og der var Enighed om, at det vilde være en Fordel at komme bort fra det oldnordiske Tildelingsgrundlag, bort fra de gammelkendte Baner og hen imod en Forenkling og Fornyelse af Fordelingsreglerne, saa at ogsaa Ungdommen, nye Brancher og konkurrencedygtige Firmaer kan faa en Chance for at komme med. Paa samme Maade kunde man bemærke, hvordan Udtrykket Forenkling i Administrationen Gang paa Gang blev nævnt. At der fra visse Sider vilde have været Ønske om en øjeblikkelig større Udvidelse af Frilisten, end Tilfældet er blevet, er jeg helt klar over, og det hører naturligvis til de Problemer, vi nu maa drøfte i det § 45-Udvalg, der vil blive nedsat, saafremt Lovforslaget bliver vedtaget.

Det ærede Medlem Hr. Henry L. W. Jensen spurgte, hvorvidt Balanceplanen kunde blive drøftet der. Jeg mener, det er ganske naturligt, at den som det fundamentale Grundlag for hele Udenrigshandelen maa komme til Drøftelse i det Udvalg.

Offentlighedsprincippet har man ogsaa talt om, og jeg er helt enig i Ønskeligheden af dette Princip's Gennemførelse, saadan som det nu sker.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen nævnte Spørgsmaalet om Ankenævnet

og anførte, at man kendte Eksempler paa, at et Firma, der havde indanket en Sag, frygtede — det er maaske svært at paa-vise, men man har formodet det — senere i visse andre Forbindelser at ville faa en daarlig Behandling hos Myndighederne. Noget saadant maa og bør naturligvis ikke finde Sted.

Det ærede Medlem Hr. Fr. Kristiansen fremsatte Udtalelser, der i det store og hele laa paa Linie med, hvad der blev sagt fra anden Side, men tilføjede nogle Betragtninger vedrørende Kartoffler og Kartoffelmel. Nu er det vel ikke Stedet her til at gaa ind paa en nærmere Drøftelse af hele Kartoffelproblemet. Det er rigtigt, som det er sagt, at det maatte være forstaaeligt, at Regeringen med den Kartoffelmangel, der saa beklageligt opstod i Fjor ved denne Tid, maatte være noget tilbageholdende i Vinterperioden, idet man, selv om man var klar over, at Skimmelen ikke gjorde sig gældende, dog maatte frygte, hvad en eventuel haard Vinter kunde medføre. Den nærmere Forhandling om disse Problemer maa dog føres med min Kollega Landbrugsministeren, under hvem Kartoffeleksporten sorterer. Men det er mit Indtryk, at man har frigivet til Eksport en Kartoffelmængde svarende til den Kartoffelmængde, Kartoffeleksportudvalget haabede kunde frigives. Det er muligt, dette Skøn var galt, men det byggede først og fremmest paa den Kartoffeloptælling, der var foretaget af Landmændene. Hvis Landmændene har opgivet for lidt, hvilket man bl. a. fra Landbrugs-siden mener, man har, er det lidt svært at lægge Regeringen det til Last.

Saa har der været nogen Unighed om, hvor man skulde eksportere Kartofflerne hen. Det er en Unighed, som kan opstaa for en hvilken som helst Vare, idet Eksportøren naturligt vil foretrække Eksporten til det Marked, der giver den højeste Pris, hvorimod Myndighederne og i stor Udstrækning de ansvarlige Organisationer vil foretrække Eksport til de Lande, der giver den bedste Valuta, men til Gengæld en lavere Pris. Det er klart, at der her maa foretages en Afvejning mellem det samfundsøkonomiske og det privatøkonomiske, som desværre kan medføre, at det tager nogen Tid at faa Problemerne afklaret. Jeg tror nok, de er afklaret nu.

Med Hensyn til Kartoffelmelsfabrikkerne forholder det sig saadan, hvad jeg ogsaa vil tro, de fleste Medlemmer ved, at hvis man skulde bruge almindelige Kartoffler, altsaa ikke de til Kartoffelmelsfremstilling særlig dyrkede Kartoffler, kunde der kun